

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நங்கள் இறை குடும்பத்திற்கு உரியவர்கள். சகோதரத்துவ உணர்வில் வாழ்வதே, இறை குடும்பத்தின் நியதியாகும். சகோதர, சகோதரிகளாக வாழ்வதே, பிராமண குடும்பத்தின் நியதியாகும். ஆகவே, தூய்மையற்ற பார்வை இருக்க முடியாது.

கேள்வி: சங்கமயுகம் எவ்விதத்தில் நன்மையளிக்கிறது?

பதில்: இந்நேரத்தில், தந்தை தனது அன்பிற்கினிய குழந்தைகளின் முன்னிலையில் நேரடியாக வருகிறார், இந்நேரத்திலேயே தந்தையினதும், ஆசிரியரினதும், சற்குருவினதும் பாகம் நடிக்கப்படுகிறது. குழந்தைகளாகிய நங்கள் நரகத்தைச் சுவர்க்கமாக மாற்றுவதற்கும், அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்வதற்குமான தந்தையின் தனித்துவமான கட்டளைகளைப் புரிந்துகொண்டு, பின்பற்றுகின்ற நன்மையளிக்கும் நேரம் இதுவேயாகும்.

கேள்வி: எவ்வாறு உங்கள் துறவறம் சதோபிரதானாக உள்ளது?

பதில்: நங்கள் உங்கள் புத்தியிலிருந்து பழைய உலகம் முழுவதையும் அகற்றுகிறீர்கள். இத்துறவறத்தைக் கொண்டிருப்பதனால், நங்கள் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் மாத்திரமே நினைவு செய்கிறீர்கள். நங்கள் தூய்மையாக இருப்பதுடன், உங்கள் உணவைப் பற்றி முன்னெச்சரிக்கையும் எடுக்கிறீர்கள். இதனூடாக நங்கள் தேவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். சந்நியாசிகளின் துறவறம் எல்லைக்குட்பட்டதாகும், எல்லையற்றதல்ல.

பாடல்: கள்ளங்கபடமற்ற பிரபுவைப் போன்று தனித்துவமானவர் எவருமில்லை.

ஓம்சாந்தி. முதலில், தந்தை குழந்தைகளுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்: உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதித் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். தந்தை 5000 வருடங்களுக்கு முன்னரும் “மன்மனாபவ” எனக் கூறினார். சரீர உறவுகள் அனைத்தையும் மறந்து, உங்களை ஒரு சரீரமற்ற ஆத்மாவாகக் கருதுங்கள். அனைவரும் தங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதுகிறார்களா? எவரும் தன்னைப் பரமாத்மா எனக் கருத மாட்டார்கள், இல்லையா? அவர்கள் பாவாத்மாக்களையும், தூய புண்ணியாத்மாக்களையும், மகாத்மாக்களையும் பற்றிப் பாடுகிறார்கள். என்றுமே “மகா பரமாத்மா” என்னும் வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஓர் ஆத்மா தூய்மையாகும்பொழுது, அவர் ஒரு தூய சரீரத்தைப் பெறுகிறார். பின்னர் ஆத்மாவில் கலப்படம் கலக்கப்படுகிறது. தந்தை; குழந்தைகளுக்குச் சாதுரியத்துடன் விளங்கப்படுத்துகிறார். ஆத்மாக்கள் என்னும் ரீதியில், நாங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் என்பது நிச்சயமே, சரீரம் என்னும் ரீதியில், நாங்கள் சகோதரர்களும், சகோதரிகளும் ஆவோம். தங்களைச் சகோதர, சகோதரியாகக் கருதும்படி கூறப்பட்டால், இங்கு அமர்ந்திருக்கும் பல தம்பதியினர் குழப்பம் அடைவார்கள். எவ்வாறாயினும், இந்நியதி விளங்கப்படுத்தப்படுகிறது: ஒரேயொரு தந்தையே ஆத்மாக்களாகிய எங்கள் அனைவரினதும் தந்தை ஆதலால், நாங்கள் சகோதரர்கள் ஆவோம். பின்னர், நாங்கள் மனித சரீரங்களில் பிரவேசிக்கும்பொழுது, நாங்கள் மக்களின் தந்தையான பிரம்மாவின் படைப்பு ஆவோம். ஆகவே அவருடைய வாய்விழித்தோன்றல்கள் நிச்சயமாகச் சகோதர, சகோதரிகளாக இருப்பார்கள். அனைவரும் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தந்தையே சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவர், நாங்கள் அவருடைய குழந்தைகள், நாங்கள் ஏன் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆகக்கூடாது? எவ்வாறாயினும், சத்தியயுகத்திலேயே சுவர்க்கம் உள்ளது. தந்தை வந்து, ஒரு புதிய உலகைப் படைக்கிறார் என்பதல்ல, தந்தை வந்து, பழையதை மாற்றி, அதனைப் புதியதாக்குகிறார், அதாவது, அவர் இவ்வுலகை மாற்றுகிறார். ஆகவே, தந்தை இங்கு வர வேண்டும். அவர் பாரதத்திற்குச் சுவர்க்க ஆஸ்தியைக் கொடுத்தார். மிகப்பெரிய ஆலயமாகிய சோமநாதர் ஆலயமே அதன் ஞாபகார்த்தம் ஆகும். நிச்சயமாக, அந்நேரத்தில் பாரதத்தில் ஒரேயொரு தேவ தர்மமே இருந்தது. அங்கு வேறு சமயங்கள் இருக்கவில்லை; ஏனைய அனைத்தும் பின்னரே வந்தன. ஆகவே, நிச்சயமாக ஏனைய ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தந்தையுடன் நிர்வாணா தாமத்தில் இருந்தார்கள். பாரத மக்கள் ஜவன்முக்தி அடைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் சூரிய-வம்ச குலத்தில் இருந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது பந்தன வாழ்வில் உள்ளார்கள். ஒரு விநாடியில் ஜவன்முக்தி பெற்ற அரசர் ஜனகரின் உதாரணமும் உள்ளது. முழுச் சுவர்க்கமுமே ஜவன்முக்தி அடைகிறது. அதிலும், ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்த முயற்சிக்கேற்ப அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தாலும், அனைவரும் ஜவன்முக்தி அடைகிறார்கள். ஆகவே, ஒரேயொரு சற்குருவே விடுதலை அளிப்பவரும், ஜவன்முக்தியை அருள்பவருமாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் எவரும் இதனை அறியார். இப்பொழுது அனைவரும் மாயையின் பந்தனத்தில் உள்ளார்கள். கடவுளின் வழிமுறைகள் தனித்துவமானவை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் ஸ்ரீமத்தைக் கொடுக்கிறார். அவர் நிச்சயமாக வருகிறார். இறுதியில், அனைவரும் கூறுவார்கள்: ஓ கடவுளே! நங்கள் இப்பொழுது கூறுகிறீர்கள்: ஓ கடவுளே, இந்நரகத்தைச் சுவர்க்கமாக மாற்றுகின்ற உங்கள் வழிமுறைகள் தனித்துவமானவை. நங்கள் டுண்டும் ஒருமுறை இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்கிறீர்கள் என்பதை அறிவுர்கள். இது ஒரு கல்பத்தின் முன்னரும் சங்கமத்தில் கற்பிக்கப்பட்டது. தந்தையே கூறுகிறார்: அன்பிற்கினிய குழந்தைகளே, நான் குழந்தைகளாகிய உங்கள் முன்னிலையில் மாத்திரமே வருகிறேன். அவரே பரமதந்தையும், பரம ஆசிரியரும் ஆவார். அவர் ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். வேறெவராலும் இவ்வுலகச் சக்கரத்தின் ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது. உலகின் ஆரம்பம், மத்தி அல்லது இறுதியையும் அல்லது உலகின் வரலாற்றையும் புவியியலையும் எவரும் அறியார். எவ்வாறு பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை ஸ்தாபனையினதும், விநாசத்தினதும் பணிகளைப் பூர்த்திசெய்கிறார்

என்பதை எவரும் அறியார். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நங்கள் அனைத்தையும் அறிந்துள்ளீர்கள். மனிதர்களைத் தேவர்களாக மாற்றுவதற்குக் கடவுளுக்கு அதிக காலம் எடுக்கவில்லை என்பதே அவருடைய புகழாகும். கூறப்பட்டும் உள்ளது: கடவுள் தூய்மையற்ற ஆடைகளைக் கழுவுகிறார். நங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களை வினவ வேண்டும்: நான் தூய்மையானவனா அல்லது தூய்மையற்றவனா? அமரத்துவ ரூபத்தின் சிம்மாசனமும் உள்ளது. அமரத்துவ ரூபத்தின் சிம்மாசனம் எங்கே உள்ளது? அது பரந்தாமத்தில், அதாவது, பிரம்ம தத்துவத்தில் உள்ளது. ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அங்கு வசிக்கிறோம். அதுவும் எவரும் செல்ல முடியாத அமரத்துவ சிம்மாசனம் என அழைக்கப்படுகிறது. நாங்கள் அந்த இனிய ஷட்டில் வசிக்கிறோம், அங்கு பாபாவும் வசிக்கிறார். எவ்வாறாயினும், அங்கு அமர்வதற்கு நாற்காலிகளோ அல்லது படுக்கைகளோ இல்லை. அங்கு நங்கள் சரீரமற்றவர்களாக இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நங்கள் ஒரு விநாடியில் ஜவன்முத்தியைப் பெறுகிறீர்கள், அதாவது, நங்கள் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆகுகிறீர்கள் என நங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: சிவபாபாவையும், விஷ்ணு தாமத்தையும் நினைவு செய்யுங்கள். தற்சமயம், நங்கள் பிரம்மாவின் தாமத்தில் அமர்ந்துள்ளீர்கள். நங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகளும், சிவபாபாவின் குழந்தைகளும் ஆவீர்கள். நங்கள் உங்களைச் சகோதர, சகோதரிகளாகக் கருதாது விட்டால், காம விகாரத்தில் ஈடுபடுகிறீர்கள். இது இறை குடும்பம் ஆகும். இங்கு குழந்தைகளாகிய நங்கள் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். இங்கு பாட்டனாராகிய தாதா உள்ளார், இங்கு தந்தையும் உள்ளார், நங்கள் அவர்களின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். நங்களே பிரம்மாவின்னாடான சிவபாபாவின் குழந்தைகள். நங்கள் சிவனின் பேரக் குழந்தைகள். நங்கள் மனித சரீரங்களில் உள்ளபொழுது, சகோதர, சகோதரிகள். இந்நேரத்தில், நங்கள் நடைமுறை ரீதியில் சகோதர, சகோதரிகள். இதுவே பிராமணர்களின் குலமாகும். இதனைப் புத்தி புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நங்கள் ஒரு விநாடியில் ஜவன்முத்தியைப் பெறுகிறீர்கள். ஆனால் அந்தஸ்து வேறுபட்டதாக இருக்கும். அங்கு துன்பத்தை விளைவிக்கின்ற மாயை இருப்பதில்லை. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இராவணனை எரித்து வருவதாக அவர்கள் கூறுவதைப் போன்று, சத்தியயுக ஆரம்பத்திலிருந்து கலியுக இறுதி வரையில் இராவணன் எரிக்கப்படுகிறான் என்பதல்ல. அது அசாத்தியம் சுவர்க்கத்தில் எவ்வாறு அசுரர் இருக்க முடியும்? தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: இதுவே அசுர சமுதாயம், அவர்கள் 'அகாசுரன்', 'பகாசுரன்' என்னும் பெயர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். கிருஷ்ணர் பசுக்களை மேய்த்தார் எனவும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: இப்பாகமும் நடிக்கப்பட்டது. நங்கள் அனைவரும் சிவபாபாவின் பசுக்கள். சிவபாபா உங்களுக்கு ஞானப் புற்களை ஊட்டுகிறார்(கநநன). அந்த ஒரேயொருவரே உங்களுக்குப் புற்களை(பசயளள) ஊட்டுவரும், உங்களைப் பராமரிப்பவரும் ஆவார். மக்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று, தேவர்களின் புகழைப் பாடுகிறார்கள்: நங்கள் தெய்வகக் குணங்கள் அனைத்தும் நிறைந்தவர்கள், ஆனால் நாங்களோ சரழிந்த பாவிகள். அவர்களால் தங்களைத் தேவர்கள் என அழைக்க முடியாததால், தங்களை இந்துக்கள் என அழைக்கிறார்கள். ஆதியான பெயர் பாரதம் ஆகும். கதையில் கூறப்பட்டுள்ளது: தர்மம் அவதூறு செய்யப்படும்தொழுது, நான் பாரதத்திற்கு வருகிறேன். கதையில் ஹிந்துஸ்தான் குறிப்பிடப்படவில்லை. கடவுள் பேசுகிறார்: கடவுள் அசரீரியானவர், அனைவரும் அவரை அறிவார்கள். சுவர்க்கத்தில், மனிதர்கள் அனைவரும் தெய்வகக் குணங்களைக் கொண்டவர்கள். அவர்களே 84 பிறவிகளை எடுப்பவர்கள், ஆகவே, அவர்கள் நிச்சயமாகச் சுவர்க்கத்திலிருந்து நரகத்திற்குச் செல்வார்கள். பூஜிப்பவர்கள் எனவும், பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் எனவும் அழைக்கப்படுவதில் ஓர் அர்த்தம் இருக்க வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவராக இருப்பதில் முன்னணியில் உள்ளார். குழந்தைப் பருவம் சதோபிரதான் ஸ்திதி என அறியப்படுகிறது மழலைப் பருவம் சதோ ஸ்திதி எனவும், இளமைப் பருவம் ரஜோ ஸ்திதி எனவும் அறியப்படுகிறது. முதுமைப் பருவமே தமோ ஸ்திதி ஆகும். உலகமும் இந்த சதோ, ரஜோ, தமோ ஸ்திதிகளினூடாகச் செல்கிறது. கலியுகத்தின் பின்னர், சத்தியயுகம் வர வேண்டும். தந்தை சங்கமயுகத்தில் வருகிறார். இதுவே அதிந்நமையளிக்கும் யுகம் ஆகும் இந்த ஒரு யுகத்தைப் போன்று வேறெந்த யுகமும் இருக்க முடியாது. சத்தியயுகத்திலிருந்து திரேதாயுகத்திற்குக் கழிநங்கி வருவது நன்மை அளிப்பதல்ல. இரு சுவர்க்கக் கலைகள் இழக்கப்பட்டால், அது எவ்வாறு நன்மையளிக்கும் யுகம் என அழைக்கப்பட முடியும்? நங்கள் துவாபர யுகத்திற்குக் கழிநங்கி வரும்பொழுது, கலைகள் மேலும் குறைவடைகின்றன. ஆகவே அதுவும் நன்மையளிக்கும் யுகம் அல்ல. தந்தை விசேடமாகப் பாரதத்துக்கும் பொதுவாக முழு உலகத்திற்கும் சற்கதியை அருளும்பொழுதே, இச்சங்கமயுகம் நன்மையளிப்பதாகும். இப்பொழுது நங்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்கு முயற்சி செய்கிறீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: இத்தேவ தர்மம் மாத்திரமே சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது. நங்கள் உங்கள் தர்மத்தை மறந்து விட்டீர்கள், இதனாலேயே நங்கள் ஏனைய சமயங்களுக்குள் செல்கிறீர்கள். உண்மையில், உங்கள் தர்மமே அதியுயர்ந்ததாகும். இப்பொழுது நங்கள் ழுண்டும் ஒருமுறை இந்த இராஜயோகத்தைக் கற்கிறீர்கள், ஆகவே நங்கள் ழுந்மத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஏனைய அனைவரும் இராவணனின் அசுர கட்டளைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அனைவரிலும் ஐந்து விகாரங்கள் உள்ளன, அவற்றிலும், தூய்மையற்ற அகங்காரமே முதலில் உள்ளது. தந்தை கூறுகிறார்: சரீர உணர்வைத் துறந்து, ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுங்கள், சரீரமற்றவர்கள் ஆகுங்கள். நங்கள் உங்கள் தந்தையாகிய என்னை மறந்து விட்டீர்கள். இதுவும் புதியில் தொலைந்து விடுகின்ற விளையாட்டாகும். சிலர் கூறுகிறார்கள்: நாங்கள் ழுண்டும் விழ வேண்டும் ஆதலால், ஏன் முயற்சி செய்ய வேண்டும்? எவ்வாறாயினும், நங்கள் முயற்சி செய்யாவிடின், எவ்வாறு நங்கள் சுவர்க்க இராச்சியத்தைக் கோருவீர்கள்? நங்கள் நாடகத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ஓர் உலகம் மாத்திரமே உள்ளது, சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழல்கிறது. ஆரம்பத்தில், சத்தியத்தின் யுகமாகிய,

சத்தியயுகம் உள்ளது. உலகின் வரலாறும், புவியியலும் டுண்டும் டுண்டும் நிகழ்கிறது எனவும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அது எப்பொழுது ஆரம்பமாகுகிறது? அது எவ்வாறு டுண்டும் டுண்டும் நடைபெறும்? நங்கள் அதற்காக முயற்சி செய்கிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நங்கள் இப்பொழுது கற்கின்ற இராஜயோகத்தை உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கு நான் டுண்டும் ஒருமுறை வந்துள்ளேன். இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படும். யாதவர்களும், கௌரவர்களும் அழிக்கப்பட்டு, வெற்றி ஏற்படும். அப்பொழுது முக்திக்கும் ஜவன்முக்திக்குமான வாயில் திறக்கும். அதுவரையில், வாயில் மூடியே இருக்கும். யுத்தம் நடைபெறும் பொழுதே, வாயில் திறக்கும். தந்தை வழிகாட்டியாக வந்து, உங்களை அழைத்துச் செல்கிறார். அவர் விடுதலையளிப்பவரும் ஆவார் அவர் உங்களை மாயையின் பிடியிலிருந்து விடுதலை செய்கிறார். மக்கள் குருமார்களின் சங்கிலிகளில் அகப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் தங்கள் குருவின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றாவிடின், அவர் தங்களைச் சப்பிப்பார் என மிகவும் அச்சம் அடைகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தங்கள் குருவின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதில்லை. அவர் தூய்மையானவரும், விகாரமற்றவரும் ஆவார், ஆனால் அவர்களோ தூய்மையற்றவர்களும், விகாரத்தில் ஈடுபடுபவர்களும் ஆவார்கள். மக்களுக்குக் குருமார்களில் அதிகளவு நம்பிக்கை உள்ளது, ஆயினும், தாங்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வில்லை. அதுவே பக்தி மார்க்கத்தின் ஆதிக்கம் ஆகும். நங்கள் இப்பொழுது விவேகிகளாகவும், புத்திசாலிகளாகவும் ஆகிவிட்டீர்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் தூட்சும உலகவாசிகள் என்பதை நங்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். அவர்களிலும், பிரம்மாவக்கும், விஷ்ணுவுக்கும் இங்கு ஒரு பாகம் உள்ளது. ஆனால் சங்கரர் இங்கு வர வேண்டிய அவசியமில்லை. இங்கு ஜெகதாம்பாவும் (உலகத் தாய்), ஜெகத்பிதாவும் (உலகத் தந்தை) குழந்தைகளாகிய நங்களும் உள்ளீர்கள். இறைவிகளைப் பல கரங்கள் உடையவர்களாக அவர்கள் காட்டுகிறார்கள். எண்ணற்ற உருவங்கள் உள்ளன. அந்த உருவங்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்திற்கு உரியவையாகும். மனிதர்கள் மனிதர்களே! அவர்கள் இராதையும் கிருஷ்ணரும் நான்கு கரங்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் காட்டுகிறார்கள். துபமாலையின் பொழுது, அவர்கள் மகாலக்ஷ்மியைப் பூஜிக்கிறார்கள், அதாவது, இலக்ஷ்மிக்கு இரு கரங்களும், நாராயணனுக்கு இரு கரங்களும் எனக் காண்பிக்கிறார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் இருவரும் இணைந்த ரூபத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள். இது இல்லறப் பாதை. இங்கு வேறு எதுவும் இல்லை. அவர்கள் காளியை ஒரு நூண்ட நாக்குடனும், கிருஷ்ணரைக் கருநூல நிறமாகவும் காட்டுகிறார்கள். தேவர்கள் பாவப் பாதையில் வழ்கின்ற காரணத்தினால், அவலட்சணம் ஆகுகிறார்கள். பின்னர், ஞானச் சிதையில் அமர்வதனால், அவர்கள் அழகானவர்கள் ஆகுகிறார்கள். அத்தகையதோர் இனிமையான தாயும், அனைவருடைய இதயங்களின் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்பவருமாகிய உலகத் தாயும் கருமையாகக் காண்பிக்கப்படுகிறார். அவர்கள் இறைவிகளின் பல்வேறு உருவங்களை உருவாக்குகிறார்கள். அவை பூஜிக்கப்பட்ட பின்னர், கடலில் மூழ்கடிக்கப்படுகின்றன. அது பொம்மைகளின் வழிபாடாகும். பாபா கூறுகிறார்: நாடகத்தில் அவை அனைத்தும் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன, அது டுண்டும் நடைபெறும். பக்தி மார்க்கத்தின் விரிவாக்கம் அதிகளவு உள்ளது. பல்வேறு ஆலயங்கள், உருவங்கள், சமயநூல்கள் உள்ளன, கேட்கவும் வேண்டாம்! அது கால விரயமும், பண விரயமும் ஆகும். மக்கள் முற்றிலும் தூய்மையற்ற புத்தியை உடையவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். அவர்கள் சிப்பிகளைப் போன்று பெறுமதியற்றவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நங்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் அதிகளவு தடுமாறித் திரிந்தார்கள், இப்பொழுது தந்தை உங்களை அச்சிக்கல்கள் அனைத்திலிருந்தும் விடுவிக்கிறார். தந்தையையும், ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்து, நிச்சயமாகத் தூய்மையாக இருங்கள். நங்கள் உங்கள் உணவைப் பற்றியும் முன்னெச்சரிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றேல், உங்கள் மனம் நங்கள் உண்ணும் உணவைப் போன்று ஆகும். சந்நியாசிகளும் இல்லறத்தவர்களுக்கே பிறக்க வேண்டும். அது ரஜோபிரதான் துறவறமும், இதுவோ சதோபிரதான் துறவறமும் ஆகும், ஏனெனில் நங்கள் முழு உலகையும் துறக்கிறார்கள். அத்துறவறமும் அதிகளவு சக்தியைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு ஜனாதிபதியும் ஒரு குருவுக்குத் தலை வணங்குவார். பாரதம் தூய்மையாக இருந்தது. அதன் புகழ் பாடப்பட்டுள்ளது: பாரத மக்கள் தெய்வக் குணங்கள் அனைத்தும் நிறைந்தவர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் முற்றிலும் விகாரமுடையவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். குருநானக்கின் ஆலயத்துக்குச் செல்லும் மக்கள் சக்கிய சமயத்திற்கு உரியவர்களாக இருப்பதைப் போன்று, தேவர்களின் ஆலயத்துக்குச் செல்வதனால், அவர்கள் அத்தர்மத்திற்கு உரியவர்கள் ஆவார்கள். எவ்வாறாயினும், தாங்கள் தேவ தர்மத்திற்கு உரியவர்கள் என அவர்களால் கூற முடியாது, ஏனெனில் அவர்கள் தூய்மையாக இல்லை. தந்தை கூறுகிறார்: நான் இப்பொழுது டுண்டும் ஒருமுறை சிவாலயத்தை உருவாக்குவதற்கு வந்துள்ளேன், சுவர்க்கத்தில் தேவர்கள் மாத்திரமே வசிக்கிறார்கள். பின்னர் இந்த ஞானம் மறைந்து விடுகிறது. கதை, இராமாயணம் போன்ற அனைத்தும் மறைந்து, பின்னர், நாடகத்திற்கேற்ப, தங்களுடைய சொந்த நேரத்தில் டுண்டும் வெளித்தோன்றும். இவை புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய விடயங்கள், ஏனெனில் இது மனிதர்கள் தேவர்களாக மாறுவதற்கு வருகின்ற பாடசாலையாகும். எவ்வாறாயினும், ஒருபொழுதும் ஒரு மனிதரால் இன்னொரு மனிதருக்குச் சற்கதியை அருள் முடியாது. அவர்களால் ஒருவருக்கொருவர் தற்காலிகச் சந்தோஷத்தையே கொடுக்க முடியும். இங்கு, தற்காலிகச் சந்தோஷமே உள்ளது, மிகுதி துன்பத்தைத் தவிர எதுவுமில்லை. சத்தியயுகத்தில், துன்பத்தின் சுவடே கிடையாது. அதன் பெயரே சந்தோஷ தாமமாகிய, சுவர்க்கம் ஆகும். 'சுவர்க்கம்' என்னும் பெயர் மிகவும் பிரபல்யமானதாகும். தந்தை கூறுகிறார்: எப்படியாயினும், உங்கள் இல்லறத்தில் இருங்கள், ஆனால் இந்த இறுதிப் பிறவியில் தந்தைக்குச் சத்தியம் செய்யுங்கள்: பாபா, நான் உங்களுடைய குழந்தை, நான் இந்த இறுதிப்பிறவியில்

தூய்மையாகி, நிச்சயமாகத் தூய உலகமாகிய என்னுடைய ஆஸ்தியைக் கோருவேன். தந்தையை நினைவு செய்வது மிகவும் இலகுவானதாகும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்பொழுதோ தொலைந்து இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மிகத் தந்தை ஆன்மிகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

- 1 சரீர அகங்காரத்தைத் துறந்து, ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுங்கள். சரீரமற்றிருப்பதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்.
- 2 நாடகத்தை மிகச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு முயற்சி செய்யுங்கள்." அது நாடகத்தில் இருந்தால் நான் செய்வேன்" என்னும் அத்தகைய எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்து முயற்சி செய்வதை நிறுத்தாதார்கள்.

ஆசர்வாதம் இந்த நன்மையளிக்கும் நேரத்தின் விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம், உங்கள் எதிர்காலத்தை அறிந்து கொள்ளும் திரிகாலதரிசி ஆகுவுர்களாக.

உங்கள் எதிர்காலம் என்ன என எவராவது வினவினால் அது மிக நல்லது என நான் அறிவேன் என அந்த நபருக்குக் கூறுங்கள். ஏனெனில், நாளை என்ன நிகழுமோ அது நன்றாகவே இருக்கும் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது. எது நடக்கிறதோ அது அதைவிடச் சிறந்தது, எது நடக்கப்போகிறதோ அது மிக, மிகச் சிறந்ததாகவே இருக்கும். இதுவே நன்மை பயக்கும் நேரம் என்பதில் மாஸ்டர் திரிகாலதரிசிக் குழந்தைகள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள் என்பதால் எங்கள் தந்தை உபகாரி, நாங்கள் உலக உபகாரிகள். எனவே நன்மை பயக்காத எதுவும் எங்களுக்கு நிகழாது.

சுலோகம்: சம்பூரணமாகும் நேரத்தை அண்மித்துக் கொண்டு வருவதற்கு சம்பூரணமாகுவதற்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள்.

ஓம்சாந்தி!